

Puterea Evangheliei

Text biblic : Romani 1: 8-17

Versetul de aur

Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului.

Romani 1:16

Introducere

Orașele păreau să fie locul principal pentru predicat al lui Pavel într-un mod strategic. Trei dintre locurile sale de slujire cheie erau în Antiohia, Corint și Efes - toate printre cele mai mari 10 orașe ale Imperiului. Dar Pavel avea o dorință aprinsă de a vizita cel mai mare oraș dintre toate, Roma, capitala Imperiului și centrul lumii în acele zile. Zicala „Toate drumurile duc la Roma” a fost mai mult decât proverbială pentru Pavel. Orașul era de neegalat în lumea antică. După declinul Romei în antichitatea, Europa nu avea nimic care să rivalizeze cu Roma până la Londra în secolul al XIX-lea. Pavel era convins că Dumnezeu îl chema să meargă la Roma. Pavel, fost Saul prigonitorul creștinilor, a scris scrisoarea către Romani înainte de călătoria sa acolo. În Roma era în creștere o biserică, formată din persoane care probabil erau prezente la Ierusalim de Rusalii (Fapte 2:10) și din credincioșii pe care s-au convertit. Unii dintre cei pe care Pavel i-a condus la Hristos se pare că au plecat la Roma înainte de el din diferite motive. Acest lucru reiese din lista de salutări personale pe care Pavel le include la sfârșitul scrisorii, în capitolul 16. Pentru Pavel era important ca ei să crească pe o cale dreaptă. Aveau nevoie de o bază doctrinară puternică și aveau nevoie de niște sfaturi spirituale practice. În această scrisoare ei au primit pe amândouă. Pavel a scris cartea Romanilor în jurul anului 58 AD, în timpul celei de-a treia călătorii misionare. Acest moment este susținut de Fapte 20: 2-3, care afirmă că Pavel a petrecut trei luni în Grecia. La rândul său, acest lucru susține concluzia pe care Pavel a scris-o din orașul grecesc Corint, casa unei biserici iubite pe care a fondat-o și a slujit-o timp de 18 luni cu câțiva ani mai devreme. A sta în acest oraș grecesc printre oamenii pe care îi cunoștea și îi iubea i-ar fi permis lui Pavel timpul să scrie o scrisoare atât de perfectă, și magistrală. Conținutul cărții Romani reflectă experiența lui Pavel în prezentarea unei evanghelii care este atât doctrinară, cât și relațională în problemele cu care se confruntă creștinii în creștere. Pavel a fost în primii ani ai slujirii sale, putând să prezinte rodui familiarității sale personale cu aducerea oamenilor la Hristos și oferind un climat potrivit pentru creșterea lor. El a fost pregătit să trimită o scrisoare care să abordeze multe probleme importante, să contracareze greșelile spirituale și să sublinieze adevărurile de bază ale credinței creștine.

Contextul lecției

I. Puterea Mărturisirii (Romani 1:8-10)

A. O credință recunoscută (v 8)

După ce s-a prezentat și a prezentat elementele de bază ale Evangheliei sale (Romani 1:1-7), Pavel i-a încurajat pe creștinii Romani dezvăluind conținutul rugăciunilor sale la Dumnezeu cu privire la ei. Exprimarea recunoștinței și recunoștinței este caracteristică scrisorilor sale. Observația lui Pavel că rapoartele despre fidelitatea acestei biserici erau cunoscute peste tot în lume, poate parțial din expulzarea dureroasă cu care s-au confruntat Evreii din Roma. Tulburările din Roma l-au determinat pe împăratul Claudius (41-54 AD.) să-i alunge din oraș pe toți cei de origine evreiască în jurul anului 49 AD. (Fapte 18:1-2). Această tulburare, a fost probabil un conflict între evreii care s-au convertit la creștinism și cei care nu au făcut-o. Romanii nu au făcut distincție între ei în acel moment, așa că tuturor celor de origine Evreiască li sa spus să părăsească orașul. Când Pavel a scris scrisoarea către Romani, Claudius murise, iar Evreii s-au reîntors la Roma. În cadrul comunității creștine, acest lucru a provocat reconsiderarea relațiilor dintre evrei, Neamuri și Dumnezeu.

B. Pavel se roagă pentru fiecare (v 9-10)

Creștinismul mondial ar fi binecuvântat de o congregație puternică și credincioasă în marele oraș

Roma. Locația Romei ca centru comercial al Imperiului Roman ar permite ca răspândirea Evangheliei să se facă în toate direcțiile. Pentru lucrul aceasta și pentru călătoria lui anticipată, Pavel s-a rugat cu sinceritate. El a considerat înaintarea Evangheliei Fiului lui Dumnezeu ca un obiectiv principal. Buna sa relație cu creștinii din Roma a făcut parte din marea sa viziune de a aduce mesajul mântuirii tuturor oamenilor lumii. Deși Pavel ar putea fi prea îndrăzneț, chiar nebun, în pretențiile și planurile sale, vedem smerenia sa expusă aici. Marea sa dorință de a merge la Roma a fost temperată de intenția sa de a se supune voinței lui Dumnezeu. Cele mai mari planuri ale noastre, oricât de nobile ar fi, vor depinde de binecuvântarea și asistența lui Dumnezeu pentru a avea succes.

II. Puterea Predicării (v 11-15)

A. Perspective spirituale și roadele (v11-13)

Ceea ce vedem aici este dorința lui Pavel cu privire la valoarea părtășiei față în față, ceva ce nu poate fi egal de scrisori sau mesageri. Scrisoarea lui Pavel către acești frați și surori în Hristos a arătat dorința sa pentru un timp îndelungat de învățatură și dialog (vezi Fapte 28:16-31). Scopul acestei învățături a fost stabilirea unei învățături și doctrine creștine sănătoase. De asemenea, el a dorit să predice oamenilor din Roma, deoarece credea că aceasta va duce la convertiri și la schimbarea vieții. Aceasta nu a fost o dorință neîntemeiată, deoarece Pavel a avut deja multe roade în timpul misiunii sale din Corint (Fapte 18), Filip (16: 12-15, 25-34, 40) și alte orașe ale Neamurilor.

B. Datoriile spirituale și disponibilitatea lui Pavel (v 14-15)

Ceea ce vedem aici este dorința lui Pavel cu privire la valoarea părtășiei față în față, ceva ce nu poate fi egal de scrisori sau mesageri. Scopul acestei învățături a fost stabilirea unei învățături și doctrine creștine sănătoase. Pe vremea lui Pavel, grecii aveau un puternic sentiment de superioritate culturală bazat pe tradițiile lor filozofice și pe limbajul rafinat. Pentru ei, alte limbi decât greaca păreau a fi prostii, calificând astfel de vorbitori drept „barbari”.

III. Puterea Credinței (v 16-17)

A. Mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos (v16)

Evanghelia nu numai că are puterea de a salva pe toți cei care cred, ci și puterea de a sparge zidurile care separă evreei și neamurile - un punct discutat mai departe de Pavel în Efeseni. Acolo a salutat în mod explicit pe cei netăiați împrejur care anterior au fost opriți de la participarea la Legământul făcută cu poporul lui Israel (vezi Efeseni 2: 11-22).

B. Arătarea neprihănirii (v17)

Evanghelia este cel mai crucial mesaj, deoarece acolo se descoperă neprihănirea lui Dumnezeu. Evanghelia le spune oamenilor păcătoși cum să fie în pace cu Dumnezeu. Acesta este ceva ce nu putem câștiga sau realiza niciodată prin propriile noastre eforturi (Isaia 64: 6). Singura noastră speranță este să acceptăm prin credință darul neprihănirii lui Dumnezeu, așa cum este oferit de el prin moartea lui Isus. Așa cum Pavel le-a scris Corintenilor, „Dumnezeu l-a făcut pe cel care nu a avut păcat să fie păcat pentru noi, pentru ca în El să putem deveni neprihănirea lui Dumnezeu” (2 Corinteni 5:21). Pavel a încheiat acest rezumat al mesajului său evanghelic citând un verset cheie din Vechiul Testament pentru a înțelege natura credinței: Habacuc 2:4.

Concluzii.

Cel mai recunoscut simbol creștin este crucea. O vedem pe biserici, ca bijuterii, în sigilii, în monumente masive și în cimitire. Pentru mulți, crucea este cea mai asociată cu cimitirul, deoarece marchează un mormânt al unei persoane dragi. În calitate de creștini, afirmăm că, crucea lui Isus ne amintește despre moarte. Dar crucea amintește și despre viață, deoarece moartea lui Isus ne oferă posibilitatea de a fi iertați de păcatele noastre, de a scăpa de pedeapsa morții și de a îmbrățișa viața veșnică ca un dar. Pentru a face acest lucru, trebuie să venim la cruce cu credință. Nu trebuie să ne fie rușine. Trebuie să venim crezând că crucea reprezintă marea iubire a lui Dumnezeu. Trebuie să fim convinși că credința în Hristos are puterea de a ne mântui. Acolo ne-a fost ridicată povara păcatului și orbirea noastră spirituală va deveni vederea prin credință.

Ce trebuie să memorăm: *Evanghelia are putere pentru toți cei care cred*